

Regeringskansliets rättsdatabaser

[▲ Sökresultat](#)[▶ Nästa](#)

Post 1 av 3 i SFST

[Länk till register](#)

Observera att det kan förekomma fel i författningstexterna. Bilagor till författningarna saknas. Kontrollera därför alltid texten mot den tryckta versionen.

SFS nr: **1996:70**

Departement/

myndighet: **Justitiedepartementet L4**Rubrik: **Vapenförordning (1996:70)**Utfärdad: **1996-02-08**Ändring införd: **t.o.m. SFS 2012:308**

1 kap. Inledande bestämmelser

1 § Med skjutvapen och ammunition förstås i denna förordning sådana skjutvapen och andra föremål samt sådan ammunition som omfattas av bestämmelserna i vapenlagen (1996:67).

I bilagan till denna förordning delas skjutvapen och ammunition in i de kategorier som behövs för tillämpning av vissa bestämmelser som meddelas för att genomföra rådets direktiv 91/477/EEG av den 18 juni 1991 om kontroll av förvärv och innehav av vapen.

2 § Ett kolsyre-, luft- eller fjädervapen skall anses ha sådan begränsad effekt som avses i 2 kap. 1 § vapenlagen (1996:67) om en projektil från vapnet fyra meter från pipans mynning har en anslagsenergi som är mindre än 10 joule.

Ett hel- eller halvautomatiskt kolsyre-, luft- eller fjädervapen skall anses ha sådan begränsad effekt om en projektil från vapnet fyra meter från pipans mynning har en anslagsenergi som är mindre än 3 joule.

Trots vad som föreskrivs i första eller andra stycket skall ett kolsyrevapen som är avsett för att med färg markera träffar på deltagare i stridsspel (paintballvapen) anses ha sådan begränsad effekt som avses i 2 kap. 1 § vapenlagen, om vapnet är konstruerat för att laddas med färgampuller med en minsta diameter om 16 mm.

Ett harpunvapen skall anses ha en sådan begränsad effekt som avses i 2 kap. 1 § vapenlagen, om harpunen är avsedd att drivas ut med endast en gummikabel och avståndet mellan vapnets framkant och uttag för harpunens upphakning i vapnets stomme inte är längre än 50 centimeter. Förordning (2006:509).

3 § Fråga om

1. tillstånd för en enskild person att inneha eller låna ut skjutvapen, inneha ammunition eller ta emot skjutvapen för

reparation eller översyn samt godkännande av enskild person att i vapenhandlares ställe närvara vid provskjutning prövas av polismyndigheten på den ort där personen är folkbokförd eller, om han eller hon inte är folkbokförd i Sverige, på den ort där han eller hon är bosatt eller annars uppehåller sig,

2. tillstånd för en sammanslutning, ett bevakningsföretag eller en huvudman för museum att inneha skjutvapen eller ammunition prövas av polismyndigheten på den ort där sammanslutningens styrelse eller företagets ledning har sitt säte eller där museet är beläget,

3. ett dödsbos eller ett konkursbos innehav av skjutvapen eller ammunition prövas av polismyndigheten på den avlidnes eller konkursgäldenärens folkbokföringsort,

4. tillstånd att driva handel med skjutvapen eller tillstånd för någon annan än en enskild person att ta emot vapen för reparation eller översyn samt godkännande som föreståndare eller ersättare prövas av polismyndigheten på den ort där verksamheten bedrivs,

5. tillstånd till införsel av skjutvapen eller ammunition prövas av polismyndigheten på den ort där varorna ska förtullas eller, om de inte ska förtullas, införseln ska äga rum,

6. förordnande av provledare som avses i 2 kap. 4 § i denna förordning prövas av polismyndigheten på den ort där provledaren ska vara verksam,

7. tillstånd att avlossa skott med skjutvapen för vilket tillstånd till innehav meddelats för något annat ändamål än skjutning prövas av polismyndigheten på den ort där sökanden är folkbokförd eller, om sökanden inte är folkbokförd i Sverige, på den ort där han eller hon är bosatt eller annars uppehåller sig,

8. tillstånd till överföring av skjutvapen eller ammunition till ett annat land inom Europeiska unionen prövas av polismyndigheten på den ort där sökanden är folkbokförd eller, om sökanden inte är folkbokförd i Sverige, på den ort där han eller hon är bosatt eller annars uppehåller sig, eller, om sökanden är vapenhandlare, på den ort där verksamheten bedrivs,

9. utfärdande av, anteckning i eller återkallelse av ett europeiskt skjutvapenpass prövas av polismyndigheten på den ort där sökanden är folkbokförd eller, om sökanden inte är folkbokförd i Sverige, på den ort där han eller hon är bosatt eller annars uppehåller sig,

10. tillstånd att förvara skjutvapen eller ammunition hos någon annan prövas av polismyndigheten på den ort där sökanden är folkbokförd,

11. tillstånd att låna skjutvapen enligt 3 kap. 9 § vapenlagen (1996:67) prövas av polismyndigheten på den ort där personen är folkbokförd eller, om han eller hon inte är folkbokförd i Sverige, på den ort där han eller hon är bosatt eller annars uppehåller sig. Förordning (2012:308).

4 § Anmälan som avses i 4 kap. 2 § vapenlagen (1996:67) skall göras till polismyndigheten på den ort där anmälaren är folkbokförd eller, om anmälaren inte är folkbokförd i Sverige, på den ort där han eller hon är bosatt eller annars uppehåller

sig. Förordning (2006:509).

5 § Anmälan som avses i 2 kap. 10 § vapenlagen (1996:67) ska göras till polismyndigheten på den ort där verksamheten bedrivs. Förordning (2012:308).

2 kap. Innehav m.m. av skjutvapen och ammunition

1 § Rikspolisstyrelsen meddelar närmare föreskrifter om vilka sammanslutningar som skall anses uppfylla kraven i 2 kap. 3 § b vapenlagen (1996:67) för att kunna beviljas tillstånd att inneha skjutvapen. Vad gäller sådana organisationer som anges i förordningen (1994:524) om frivillig försvarsverksamhet och deras läns- och lokalavdelningar skall Rikspolisstyrelsen samråda med Försvarsmakten. Förordning (2000:149).

2 § Krav på tillstånd enligt 2 kap. 1 § första stycket vapenlagen (1996:67) gäller inte skjutvapen som har överlämnats från staten till

1. statliga tjänstemän eller personer som tillhör det militära försvaret, räddningstjänsten eller polisväsendet, om de är skyldiga att inneha vapnet för tjänsten,

2. organisationer som anges i förordningen (1994:524) om frivillig försvarsverksamhet och deras läns- och lokalavdelningar.

Sveriges Riksidrottsförbund och därtill anslutna förbund och föreningar samt Svenska Brukshundklubben och Svenska Kennelklubben och till dessa klubbar anslutna klubbar behöver inte ha tillstånd för innehav av start- eller signalvapen. Förordning (2000:149).

3 § Den som ansöker om tillstånd till innehav av skjutvapen skall, om inte ansökan uteslutande avser annat ändamål än skjutning, visa sig kunna handha sådant vapen som ansökan avser. Därvid gäller för nedan angivna vapentyper följande särskilda krav.

Vapentyp	Krav
1. Jaktvapen med undantag av enhandsvapen för jakt.	Bevis om avlagt prov som avses i 4 §.
2. Enhandsvapen med undantag av jaktvapen och effektbegränsade vapen.	Sökanden skall ha fyllt 18 år och vara aktiv medlem i en skytteförening eller motsvarande organisation samt ha visat prov på särskild skjutskicklighet. Undantag från ålderskravet får göras om det finns särskilda skäl.
3. Kulsprutepistol eller annat helautomatiskt vapen utom enhandsvapen.	Sökanden skall ha fyllt 20 år och vara aktiv medlem i en sammanslutning för skytte vars verksamhet Försvarsmakten förklarar vara av betydelse för

totalförsvaret samt ha visat prov på särskild skjutskicklighet. Undantag från ålderskravet får göras om det finns särskilda skäl.

4. Annat målskjutningsvapen än enhandsvapen, helautomatiskt vapen eller effektbegränsade vapen.

Sökanden skall vara ordinarie hemvärnsman eller aktiv medlem i en skytteförening eller motsvarande organisation samt, för den som inte har fyllt 18 år, ha intyg från organisationens styrelse om skjutskicklighet och personlig lämplighet.

5. Tårgasanordningar och andra till verkan och ändamål jämförliga anordningar.

Sökanden skall kunna hantera anordningen och ha kunskap om dess verkningar.

Trots första stycket 1-5 får tillstånd att inneha skjutvapen ges till sökande som behöver vapnet i sin tjänst eller som för sin tjänst behöver annat skjutvapen än tjänstevapen för att bibehålla eller utveckla sin skjutskicklighet. Är det fråga om utländsk säkerhetspersonal som medföljer vid statsbesök eller liknande eller som ansvarar för personers säkerhet vid internationell luftfart, skall samråd i ärendet ske med Utrikesdepartementet.

Naturvårdsverket får i särskilda fall medge undantag från första stycket 1.

Tillstånd till innehav av skjutvapen för något annat ändamål än jakt eller målskjutning får meddelas endast den som har fyllt 18 år. Detta gäller dock inte start- eller signalvapen eller vapen som gjorts varaktigt obrukbara.

Rikspolisstyrelsen får meddela närmare föreskrifter om de krav på skjutskicklighet som gäller för tillstånd till innehav av målskjutningsvapen och om vilka kunskapskrav som gäller för tillstånd till innehav av tårgasanordningar och andra till verkan och ändamål jämförliga anordningar. Förordning (2006:509).

4 § För tillstånd till innehav av jaktvapen krävs att sökanden avlagt prov som visar att han har grundläggande kännedom om jakt och viltvård och kan handha vapnet. Provet skall avläggas inför en provledare som förordnats av polismyndigheten efter förslag av Svenska jägareförbundet och Jägarnas Riksförbund/Landsbygdens jägare.

Närmare föreskrifter om provet och i övriga frågor som avses i första stycket meddelas av Naturvårdsverket.

Kostnaderna för provtagningen skall betalas av den som avlägger provet enligt en taxa som fastställs av Naturvårdsverket.

Den som har avlagt prov som avses i första stycket skall vid prövning enligt 2 kap. 4 § vapenlagen (1996:67) anses ha behov av jaktvapen, om inte särskilda skäl föranleder annat. Vad som

har sagts nu gäller inte i fråga om vapen som avses i 2 kap. 5 § denna förordning.

Vid tillämpning av fjärde stycket skall behovet anses motsvara fyra jaktvapen, stommar eller lådor till sådana vapen, om det inte finns omständigheter som talar för att sökanden behöver fler vapen än så. Tillstånd till fler än sex jaktvapen, stommar eller lådor till sådana vapen, får beviljas endast om sökanden visar att det finns ett mycket kvalificerat behov av ytterligare vapen. Förordning (2006:1304).

4 a § För tillstånd till innehav av fler än tio enhandsvapen för målskjutning, eller stommar till sådana vapen, krävs att sökanden visar att han eller hon har ett mycket kvalificerat behov av ytterligare vapen. Detsamma gäller för tillstånd till innehav av fler än åtta andra vapen för målskjutning, eller stommar eller lådor till sådana vapen. Förordning (2006:1304).

5 § Behov att inneha skjutvapen bör i fråga om nedan angivna vapentyper anses föreligga endast för följande ändamål.

Vapentyp	Ändamål
1. Enhandsvapen för jakt eller avlivning av djur	
a) enskottsvapen,	Omfattande grytjakt eller avlivning av fällfångade djur.
b) flerskottsvapen.	Yrkesmässigt bedriven jakt- eller viltvård eller annat kvalificerat behov.
2. Vapen som av Rikspolisstyrelsen efter samråd med Naturvårdsverket klassificeras som salongsgevär.	Avlivning av fällfångade djur.
3. Tårgasanordningar eller andra till verkan och ändamål jämförliga anordningar.	Tjänst eller annan särskild omständighet som medför ett synnerligt behov av anordningen för personligt skydd.
4. Injektionsvapen.	Jakt enligt tillstånd som meddelas av Naturvårdsverket eller veterinärarbete som avser tamdjur, om sökanden visar att han eller hon genomgått utbildning enligt föreskrifter som meddelas av Statens jordbruksverk, såvitt avser jakt i samråd med Naturvårdsverket.
5. Eldrör eller pipa eller annan anordning som möjliggör att till ett skjutvapen använda annan ammunition än vapnet är avsett för.	a) Målskjutning. b) Yrkesmässigt bedriven jakt- eller viltvård eller annat kvalificerat behov.
6. Ljuddämpare	Till skydd för hälsa och miljö om det är särskilt

- a) målskjutningsvapen, påkallat.
- b) jaktvapen. Till skydd för hälsa och miljö i den utsträckning Rikspolisstyrelsen föreskriver.

Förordning (2006:981).

5 a § Tillstånd till innehav av skjutvapen för skjutning för annat ändamål än jakt, målskytte, skydd eller avlivning av fällfångade djur får beviljas om det finns synnerliga skäl och först efter det att yttrande från Rikspolisstyrelsen har inhämtats. Förordning (2006:509).

6 § Ansökan om tillstånd att inneha skjutvapen görs skriftligen hos polismyndigheten. Ansökan skall innehålla uppgift om sökandens namn, personnummer och hemvist samt om vapnets typ, fabrikat, modell och kaliber.

Avser ansökan ett visst bestämt vapen, skall i ansökan dessutom anges överlåtarens eller upplåtarens namn, person- eller organisationsnummer och hemvist samt vapnets tillverkningsnummer. Avser ansökan ett vapen som saknar uppgift om tillverkningsnummer skall annan uppgift som tillåter identifiering anges. Vid förvärv av vapen från någon annan än en vapenhandlare, skall överlåtarens tillståndsbevis för vapnet bifogas, om beviset finns i behåll.

I ansökan skall anges antal och slag av skjutvapen som sökanden redan innehar. Ansökan skall vidare innehålla uppgift om ändamålet med innehavet och vilka omständigheter sökanden vill åberopa till stöd för sin ansökan att inneha det.

6 a § Om en person innehar flera skjutvapen med tidsbegränsade tillstånd, skall frågan om förnyelse av tillstånden prövas i ett sammanhang om sökanden begär det. Förordning (2000:149).

7 § Om tillstånd beviljas att inneha ett skjutvapen som sökanden avser att förvärva i ett främmande land, får polismyndigheten i förekommande fall även utfärda sådant intyg om att förvärvet godkänns av svensk myndighet som kan krävas av myndigheterna i det främmande landet.

I annat fall får polismyndigheten godkänna att en person som är bosatt i Sverige får förvärva skjutvapen i ett främmande land, om det med hänsyn till sökandens personliga förhållanden kan antas att han inte kommer att missbruka vapnet. Ett sådant godkännande medför inte någon rätt att inneha vapnet i Sverige.

8 § Den som samlar skjutvapen får ges ammunitionstillstånd för att inneha ammunition till sådana vapen som han har tillstånd att inneha. Huvudman för museum som avses i 2 kap. 3 § c vapenlagen (1996:67) och den som samlar ammunition får ges tillstånd att inneha ammunition även till andra vapen. Tillstånd att inneha ammunition i andra fall får ges, om det finns särskilda skäl.

9 § Ansökan om tillstånd att inneha ammunition görs skriftligen hos polismyndigheten. Ansökan skall innehålla uppgift om sökandens namn, personnummer och hemvist samt om det slag och den mängd ammunition som sökanden önskar tillstånd att inneha. Ansökan skall även innehålla

uppgift om ändamålet med innehavet och de omständigheter sökanden vill åberopa till stöd för sin ansökan att inneha ammunitionen.

10 § har upphävts genom förordning (2000:149).

11 § Tillstånd att inneha skjutvapen eller ammunition får inte meddelas den som är underårig eller har förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken utan att förmyndaren eller förvaltaren har samtyckt till innehavet.

12 § Tillstånd att inneha skjutvapen i kategori B i bilagan till denna förordning eller ammunition till ett sådant vapen får inte meddelas någon

som är bosatt i ett annat land inom Europeiska unionen, om inte en behörig myndighet i det landet har samtyckt till innehavet.

13 § Tillstånd att inneha skjutvapen i kategori A, B eller C i bilagan till denna förordning får meddelas en person som är bosatt i ett annat land inom Europeiska unionen endast om denna person

a) beviljats tillstånd enligt 6 kap. 1 4 §§ att föra över vapnet till det land som personen är bosatt i, eller

b) skriftligt intygat och motiverat sin avsikt att inneha vapnet endast i Sverige.

3 kap. Bevis om tillstånd till innehav av skjutvapen och ammunition, m.m.

1 § Över tillstånd att inneha skjutvapen eller ammunition skall polismyndigheten utfärda bevis samt, om tillståndet avser innehav av vapen, en duplett av beviset.

Om tillståndet avser en person som är bosatt i ett annat land inom Europeiska unionen skall polismyndigheten sända en kopia av tillståndsbeviset till Rikspolisstyrelsen. I förekommande fall skall kopian även omfatta en sådan anteckning som avses i 6 § andra stycket. Rikspolisstyrelsen skall till det främmande landet vidarebefordra de uppgifter som krävs för att kunna identifiera vapnet och förvärvaren. Detta gäller dock endast skjutvapen som hör till kategori C i bilagan till denna förordning samt ammunition som är avsedd för sådana vapen.

2 § Bevis om tillstånd att inneha skjutvapen skall innehålla de uppgifter om tillståndshavaren och om vapnet som anges i 2 kap. 6 § samt om tidsbegränsning eller villkor som har meddelats med stöd av vapenlagen (1996:67).

Beviset skall vidare innehålla uppgift om för vilket ändamål ägaren är berättigad att inneha vapnet.

3 § Rätt att använda skjutvapen för jakt innefattar, om inte annat anges, rätt att använda vapnet även till övning eller tävling samt till avlivning av djur. Rätt att använda skjutvapen för skyddsändamål innefattar, om inte annat anges, rätt att använda vapnet även till övning eller tävling. Förordning (2000:149).

4 § Om ett bevis om tillstånd att inneha skjutvapen innehåller villkor om hur vapnet skall förvaras eller att vapnet skall göras varaktigt obrukbart, får beviset inte lämnas till sökanden förrän denne visar att han uppfyller villkoren.

5 § Den som inte har förvärvat skjutvapen före utgången av den tid som sägs i 2 kap. 7 § vapenlagen (1996:67) skall inom en månad därefter anmäla detta och återlämna tillståndsbeviset till

polismyndigheten.

6 § Den som förvärvar skjutvapen med stöd av ett innehavstillstånd som inte avser ett visst bestämt vapen skall senast inom en månad efter förvärvet visa upp tillståndsbeviset hos polismyndigheten och lämna uppgift om vapnets tillverkningsnummer samt om överlåtarens eller upplåtarens namn och hemvist, om dessa uppgifter inte har lämnats tidigare. Avser förvärvet ett skjutvapen som saknar uppgift om tillverkningsnummer, skall annan uppgift som möjliggör identifiering anges. Är det fråga om förvärv av skjutvapen från någon annan än en vapenhandlare, skall överlåtarens tillståndsbevis för vapnet bifogas, om beviset finns i behåll.

Polismyndigheten skall på beviset anteckna vapnets tillverkningsnummer eller, om det saknas, någon annan uppgift som möjliggör identifiering. Förordning (2006:509).

7 § Bevis om tillstånd att inneha ammunition skall innehålla de uppgifter om tillståndshavaren som anges i 2 kap. 9 § och uppgift om för vilket ändamål ammunitionen får innehas. I beviset skall anges det slag och den mängd ammunition som tillståndet avser.

8 § Har ett tillståndsbevis förstörts eller förkommit eller förändrats så att det inte lämpligen kan användas, får polismyndigheten efter ansökan utfärda ett nytt bevis (duplettbevis).

Ansökan skall, om beviset inte finns i behåll, innehålla en på heder och samvete avgiven förklaring om förlusten av beviset.

Kommer beviset senare till rätta, skall det genast överlämnas till polismyndigheten. Förordning (2006:509).

9 § Polismyndigheten skall efter ansökan utfärda ett europeiskt skjutvapenpass till den som har tillstånd att i Sverige inneha ett skjutvapen som avses i bilagan till denna förordning. Skjutvapenpasset skall ha en begränsad giltighetstid. Det får återkallas av polismyndigheten, om det finns särskilda skäl till det.

Ett europeiskt skjutvapenpass skall omedelbart lämnas in till polismyndigheten, om innehavarens tillstånd att inneha något av de skjutvapen som omfattas av passet återkallas, om innehavaren avhänder sig något av dessa vapen eller om skjutvapenpasset återkallas. Om passet inte längre skall gälla, skall det makuleras. I annat fall skall polismyndigheten göra en anteckning i passet om de ändrade förhållandena och återlämna det till innehavaren.

Ytterligare föreskrifter om det europeiska skjutvapenpasset meddelas av Rikspolisstyrelsen.

4 kap. Införsel av skjutvapen eller ammunition

1 § I fråga om tillstånd till införsel av skjutvapen eller ammunition gäller 2 kap. 1, 36 och 811 §§ samt 3 kap. 1 § första stycket, 24, 7 och 8 §§. Avser tillståndet vapen eller ammunition som tillfälligt ska användas vid jakt eller tävling här i landet, får de förutsättningar som motsvarar dem som anges i 2 kap. 3 och 5 §§ visas genom intyg från den som anordnar jakten eller tävlingen.

Om införseln innefattar transitering, ska Rikspolisstyrelsen före införseln vidarebefordra uppgifterna i tillståndet till en behörig myndighet i transiteringsländerna.

Förordning (2011:573).

2 § Den rätt att här i landet inneha skjutvapen eller ammunition som följer av tillstånd till införsel skall i tillståndet begränsas till viss tid.

3 § Tillstånd till införsel av skjutvapen som medförs vid resa av en person bosatt i ett land inom Europeiska unionen får beviljas för en eller flera resor under högst ett år och skall anses omfatta rätt att inneha vapnet i Sverige under denna tid. Ett beslut om sådant tillstånd skall skrivas in i tillståndshavarens europeiska skjutvapenpass.

Ett tillstånd enligt första stycket skall även anses omfatta rätt till införsel av ammunition som är avsedd för vapnet och som innehavaren kan antas behöva under vistelsen i Sverige.

4 § Företrädare för en annan stats myndighet som tillfälligt tjänstgör i Sverige enligt lagen (2000:343) om internationellt polisiärt samarbete eller lagen (2000:1219) om internationellt tullsamarbete undantas enligt 11 kap. 1 § f vapenlagen (1996:67) från lagens bestämmelser om skjutvapen och ammunition.

Det som anges i första stycket gäller också den som tillfälligt tjänstgör i Sverige enligt rådets förordning (EG) nr 2007/2004 av den 26 oktober 2004 om inrättande av en europeisk byrå för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser och som har rätt att medföra tjänstevapen enligt den förordningen eller enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 863/2007 av den 11 juli 2007 om inrättande av en mekanism för upprättande av snabba gränsinsatsenheter och om ändring av rådets förordning (EG) nr 2007/2004 vad beträffar den mekanismen och regleringen av gästande tjänstemäns uppgifter och befogenheter. Förordning (2009:142).

5 § Företrädare för polisen i Danmark, Finland, Island och Norge som i tjänsten reser genom Sverige från ett nordiskt land till en annan del av det landet eller till ett annat nordiskt land och medför skjutvapen och ammunition för tjänsteändamål undantas enligt 11 kap. 1 § f vapenlagen (1996:67) från lagens bestämmelser om skjutvapen och ammunition.

Rikspolisstyrelsen får meddela föreskrifter om förvaring av skjutvapen och ammunition vid transitering enligt första stycket. Förordning (2005:584).

5 kap. Handel med skjutvapen

1 § Ansökan om tillstånd att driva handel med skjutvapen görs skriftligen hos polismyndigheten. Ansökan ska innehålla uppgift om sökandens namn, personnummer eller organisationsnummer, hemvist eller säte och om uppskattad omfattning av rörelsen, lagerhållningens storlek, lokalerna där verksamheten ska bedrivas samt de omständigheter sökanden vill åberopa för utredning av sina kunskaper att driva handel med skjutvapen. Om sökanden är en juridisk person ska ansökan dessutom innehålla uppgift om namn, personnummer och hemvist för de fysiska personer som har ett betydande inflytande över den juridiska personen.

Beviljas tillstånd ska bevis om detta utfärdas. I beviset ska det anges vilka typer av skjutvapen och vilket antal av varje

typ av skjutvapen som får innehas på en gång samt den plats där rörelsen får bedrivas. Förordning (2012:308).

2 § Rikspolisstyrelsen meddelar närmare föreskrifter om krav på kunskap för tillstånd att driva handel med skjutvapen.

3 § Vid provskjutning får i en vapenhandlares ställe någon annan person närvara som har godkänts av polismyndigheten. Förordning (2012:308).

4 § Handelsrörelse får inte påbörjas förrän polismyndigheten har godkänt de lokaler och andra utrymmen som är anordnade för vapens förvaring.

5 § Handlares förvärv av skjutvapen skall ske efter skriftlig rekvisition. Över rekvisitionerna skall handlaren föra särskild inköpsförteckning.

En handlare som i särskilt fall önskar förvärva skjutvapen av någon annan än den som är berättigad att tillverka eller driva handel me

skjutvapen skall kontrollera att överlåtaren har tillstånd att inneha vapnet. Handlaren skall inom en månad från förvärvet skriftligen anmäla detta hos polismyndigheten i den ort där överlåtaren är folkbokförd eller, om denne inte är folkbokförd i Sverige, i den ort där han är bosatt eller annars uppehåller sig. I samband med sådan anmälan skall överlåtarens tillståndsbevis ges in till polismyndigheten, om det finns i behåll.

6 § En handlare är skyldig att föra anteckningar i särskild försäljningsförteckning över försålda skjutvapen.

7 § Föreskrifter om innehållet i rekvisition, om vilka uppgifter som skall införas i inköpsförteckning och försäljningsförteckning, hur förteckningarna skall föras och om vilka handlingar som skall fogas som bilagor till sådana förteckningar samt om innehållet i anmälan som avses i 5 § andra stycket meddelas av Rikspolisstyrelsen.

8 § Polismyndigheten skall se till att skjutvapen som innehas av handlare förvaras på föreskrivet sätt. Polismyndigheten skall minst en gång årligen låta granska handlares inköpsförteckningar och försäljningsförteckningar med bilagor samt, när anledning finns till det, hans lager av skjutvapen.

9 § Handlare är skyldiga att hålla inköps- och försäljningsförteckningarna med bilagor tillgängliga för polisman samt att lämna av denne begärda upplysningar om inköpta och sålda vapen och om befintligt vapenlager liksom om andra förhållanden, som är av betydelse för den tillsyn som polismyndighet skall utöva enligt 8 §.

10 § Inköpsförteckning och försäljningsförteckning samt bilagor skall förvaras under tio år från den dag sista anteckningen gjordes. Läggs rörelsen ner, skall förteckningarna och bilagorna överlämnas till polismyndigheten.

11 § Har en tillståndshavare avlidit eller försatts i konkurs, får rörelsen fortsättas för dödsboets eller konkursboets räkning under högst ett år från dödsfallet eller edgångssammanträdet i konkursen under förutsättning att anmälan görs till polismyndigheten inom en månad från nämnda tidpunkt och rörelsen förestås av godkänd föreståndare eller ersättare.

12 § Ansökan om godkännande som föreståndare eller ersättare

eller om godkännande av en person som i en vapenhandlares ställe ska närvara vid provskjutning, görs skriftligen hos polismyndigheten. Ansökan ska innehålla uppgift om sökandens namn, personnummer och hemvist.

Polismyndigheten ska utfärda bevis om sådant godkännande som avses i första stycket. Förordning (2012:308).

6 kap. Överföring av skjutvapen och ammunition till ett annat land

1 § Tillstånd krävs för att föra över skjutvapen som omfattas av bilagan till denna förordning från Sverige till ett annat land inom Europeiska unionen.

Ansökan om tillstånd till överföring ska göras hos polismyndigheten. Den ska göras skriftligen på formulär som fastställs av Rikspolisstyrelsen och innehålla de uppgifter som anges på detta.

Om det krävs tillstånd till införsel av vapnet i det land dit vapnet ska föras över, ska ett sådant tillstånd bifogas ansökan. Innefattar utförseln transitering ska, i de fall det krävs, tillstånd från transiteringsländerna bifogas ansökan. Förordning (2011:573).

2 § Vid prövning av en ansökan enligt 1 § ska polismyndigheten kontrollera att nödvändigt tillstånd till införsel och transitering av vapnet finns och att överföringen uppfyller godtagbara krav på säkerhet.

Beviljas tillstånd till överföring ska i förekommande fall införseltillstånd från mottagarlandet och transiteringstillstånd från transiteringsländerna bifogas beslutet. En kopia av beslutet ska omedelbart sändas till Rikspolisstyrelsen.

Rikspolisstyrelsen ska senast vid överföringen vidarebefordra uppgifterna i beslutet till en behörig myndighet i det land dit vapnet ska föras och i förekommande fall i transiteringsländerna. Förordning (2011:573).

3 § En kopia av ett beslut enligt 2 § skall medfölja vapnet till dess destinationsort. Det skall på begäran visas upp för myndigheterna i de länder som berörs av överföringen.

4 § Den som har tillstånd att driva handel med skjutvapen får beviljas generellt tillstånd att föra över sådana vapen som omfattas av handelstillståndet från Sverige till en vapenhandlare som är bosatt i ett annat land inom Europeiska unionen. Ett sådant tillstånd får beviljas för en tid av högst tre år åt gången.

Vid överföring av skjutvapen med stöd av tillstånd enligt första stycket ska avsändaren senast fjorton dagar före överföringen lämna upplysningar till Rikspolisstyrelsen om

a) namn och adress på den som säljer eller överläter skjutvapnet och på den som köper eller förvärvar det eller i förekommande fall ägaren,

b) den adress som skjutvapnet ska transporteras till,

c) antalet skjutvapen som ska transporteras, och

d) uppgifter som möjliggör identifiering av skjutvapnet.

Rikspolisstyrelsen ska omedelbart vidarebefordra uppgifterna till Tullverket, en behörig myndighet i destinationslandet och i förekommande fall i transiteringsländerna.
Förordning (2011:573).

5 § Tillstånd krävs för att föra över ammunition från Sverige till ett annat land inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. För ett sådant tillstånd tillämpas bestämmelserna i 14 §§ på motsvarande sätt.

6 § Utan tillstånd enligt 14 §§ får ett skjutvapen som avses i bilagan till denna förordning medföras vid en resa från Sverige till något annat land inom Europeiska unionen endast om tillstånd beviljats av en behörig myndighet i vart och ett av de berörda länderna. Ett sådant tillstånd kan avse en eller flera resor under högst ett år och skall föras in i ett europeiskt skjutvapenpass. Tillstånd behöver dock inte begäras in från ett land som tillåter införsel av vapnet utan tillstånd under de förutsättningar som gäller för resan. Det europeiska skjutvapenpasset skall alltid medföras på resan och på begäran visas upp för de behöriga myndigheterna i respektive land.

Den som medför ett skjutvapen vid en resa enligt första stycket får utan särskilt tillstånd även medföra ammunition till vapnet för personligt bruk.

7 kap. Utlåning av skjutvapen

1 § Vid utlåning av skjutvapen skall intyg om lånet överlämnas till låntagaren, om inte vapnet innehas uteslutande i upplåtarens närvaro.

Vid utlåning från enskild vapeninnehavare till medlem av hans familj eller hushåll eller, beträffande gasvapen, till anställd i och för dennes tjänst får vapeninnehavarens tillstånds- eller deklarationsbevis överlämnas i stället för låneintyg.

2 § Låneintyg skall innehålla uppgift om låntagarens namn, personnummer och hemvist och om tid och ändamål för utlåningen.

Om upplåtaren är enskild vapeninnehavare, skall intyget tecknas på kopia av hans tillstånds- eller deklarationsbevis. Annat låneintyg skall innehålla uppgift om skjutvapnets fabrikat, modell, kaliber och tillverkningsnummer.

Lånetillstånd enligt 3 kap. 9 § vapenlagen (1996:67)

3 § Tillstånd att låna skjutvapen får meddelas för jakt eller målskytte.

Om det finns synnerliga skäl, får tillstånd att låna skjutvapen meddelas för skjutning även för annat ändamål än som anges i första stycket. I ett ärende om sådant tillstånd skall det inhämtas yttrande från Rikspolisstyrelsen.
Förordning (2006:509).

4 § En ansökan om tillstånd att låna skjutvapen görs skriftligen hos polismyndigheten. Den skall innehålla uppgift om

1. sökandens namn, personnummer och hemvist,
2. för vilket ändamål sökanden vill låna skjutvapen,

3. vilken typ av skjutvapen tillståndet skall avse, samt

4. vilka omständigheter sökanden vill åberopa till stöd för sin ansökan. Förordning (2006:509).

5 § Den som ansöker om tillstånd att låna skjutvapen skall visa sig kunna handha den typ av vapen som ansökan avser. Därvid gäller i tillämpliga delar vad som anges i 2 kap. 3 §.

Vid prövningen av om tillstånd att låna skjutvapen skall meddelas skall även det som anges i 2 kap. 5 § om ändamål och vapentyper gälla i tillämpliga delar. Förordning (2006:509).

6 § Tillstånd att låna skjutvapen får inte meddelas den som har förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken utan att förvaltaren har lämnat samtycke. Förordning (2006:509).

7 § Polismyndigheten utfärdar bevis om tillstånd att låna skjutvapen. Ett bevis skall innehålla uppgift om den tillståndet gäller och för vilket ändamål han eller hon är berättigad att låna vapen.

Har ett bevis förstörts eller förkommit eller förändrats så att det inte lämpligen kan användas gäller vad som anges i 3 kap. 8 §. Förordning (2006:509).

8 kap. Reparation och översyn av skjutvapen

1 § Ansökan om tillstånd enligt 2 kap. 1 § vapenlagen (1996:67) att ta emot skjutvapen för reparation eller översyn görs skriftligen hos polismyndigheten.

Ansökan skall innehålla uppgift om sökandens namn, personnummer och hemvist samt om vilka vapentyper ansökan avser och hur mottagna skjutvapen avses bli förvarade.

Beviljas tillstånd skall bevis om detta utfärdas. Beviset skall innehålla uppgifter om vilka vapentyper tillståndet avser samt om villkor som meddelats med stöd av vapenlagen. Förordning (2006:509).

2 § Den som tar emot skjutvapen för reparation eller översyn är skyldig att föra anteckningar i en särskild reparationsförteckning över mottagna vapen.

Rikspolisstyrelsen får meddela föreskrifter om vilka uppgifter som skall införas i förteckningen och hur förteckningen skall föras.

Den som har tagit emot skjutvapen för reparation eller översyn är skyldig att hålla förteckningen tillgänglig för polisman och på begäran lämna upplysningar till honom eller henne om mottagna vapen.

Förteckningen och bilagor till denna skall förvaras under tio år från den dag sista anteckningen gjordes. Förordning (2006:509).

9 kap. Förvaring och transport av skjutvapen och ammunition

1 § Rikspolisstyrelsen meddelar särskilda föreskrifter om vapenhandlares, museers och sammanslutningars förvaring av tillståndspliktiga skjutvapen samt sammanslutningars

förvaring av ammunition. I fråga om förvaring av ammunition som räknas till explosiva varor finns bestämmelser även i lagen (2010:1011) om brandfarliga och explosiva varor och i föreskrifter som meddelats med stöd av lagen.

Rikspolisstyrelsen meddelar närmare föreskrifter om hur skjutvapen och ammunition ska förvaras för att uppfylla föreskrifterna i 5 kap. 2 § vapenlagen (1996:67). Förordning (2010:1079).

2 § Rikspolisstyrelsen meddelar närmare föreskrifter om vad som skall iakttas utöver bestämmelserna i 5 kap. vapenlagen (1996:67) i fråga om transport av skjutvapen och ammunition. Förordning (2000:149).

3 § Ansökan om tillstånd att förvara skjutvapen eller ammunition hos någon annan görs skriftligen hos polismyndigheten. Ansökan skall innehålla uppgifter om sökandens namn, personnummer och hemvist samt om varje vapens typ, fabrikat, modell och kaliber. Ansökan skall också innehålla uppgift om mottagarens namn, personnummer och hemvist. Ansökan skall vidare innehålla en närmare redogörelse för skälen för förvaring hos mottagaren och möjligheten för denne att erbjuda en säker förvaring.

Polismyndigheten får bevilja tillstånd till förvaring hos annan endast om polismyndigheten på den ort där förvaringen skall ske har medgett detta.

Beviljas tillstånd skall bevis om detta utfärdas. Beviset skall innehålla uppgift om för vilken tid tillståndet gäller samt om villkor som meddelats med stöd av vapenlagen (1996:67). En kopia av beviset skall tillställas mottagaren. Förordning (2000:149).

10 kap. Inlösen av skjutvapen och ammunition m.m.

1 § Länsstyrelsen skall utse en eller flera värderingsmän som skall biträda polismyndigheten vid värdering av skjutvapen och ammunition som skall lösas in. Till värderingsman bör utses den som har god kännedom om skjutvapens och ammunitions marknadsvärde och vapenhandlares pris vid inköp av begagnade skjutvapen.

Värderingsman är berättigad till ersättning av allmänna medel för sitt uppdrag.

Polismyndigheten bör med ägaren till den egendom som skall inlösas söka komma överens om det värde efter vilket inlösen skall ske.

2 § Skjutvapen och ammunition som har tillfallit staten skall skrotas eller försäljas. Innan skrotning eller försäljning sker skall Statens kriminaltekniska laboratorium erbjudas att få egendomen. Överlämnas egendomen till försäljning, skall Statens försvarshistoriska museer först erbjudas att köpa den. Förordning (2006:509).

11 kap. Skjutvapen och ammunition som ingår i dödsbo eller konkursbo

1 § Ingår skjutvapen bland tillgångarna i ett dödsbo, skall den som har vård om boet göra en skriftlig anmälan om detta hos polismyndigheten på den avlidnes folkbokföringsort senast tre månader efter dödsfallet.

Ingår skjutvapen bland tillgångarna i ett konkursbo, skall konkursförvaltaren så snart som möjligt göra en skriftlig

anmälan om detta till polismyndigheten på den ort där vapnet förvarades då det togs om hand.

En anmälan enligt första eller andra stycket skall innehålla uppgift om fabrikat, modell, kaliber och tillverkningsnummer för varje vapen och om art och mängd av tillhörande ammunition. Är det fråga om vapen som saknar uppgift om tillverkningsnummer skall annan uppgift som möjliggör identifiering lämnas. Anmälan skall också innehålla uppgift om vem som har hand om vapnet för boets räkning och om hur det förvaras.

Första-tredje styckena gäller inte effektbegränsade vapen.
Förordning (2006:509).

12 kap. Skyldighet att medföra och visa upp tillståndsbevis, m.m.

1 § En överlåtare eller upplåtare får inte lämna ut ett skjutvapen till den som fått tillstånd att inneha vapnet förrän han av denne har fått en duplett av tillståndsbeviset.

2 § Vid utbyte av en försliten eller på annat sätt obrukbar del av ett skjutvapen skall vapeninnehavaren visa tillståndsbeviset för vapnet eller vapendelen.

3 § Den som har tillstånd att inneha skjutvapen är skyldig att ha med sig tillståndsbeviset när han eller hon själv medför vapnet eller när någon annan som har lånat vapnet medför det i tillståndshavarens närvaro.

Om det är fråga om jaktvapen eller vapen som är avsett för tävlings- eller övnings-skjutning, får tillståndshavaren i stället ha med sig jaktkort eller medlemskort som intygar medlemskap i en sådan sammanslutning som avses i 2 kap. 3 § b vapenlagen (1996:67). Kortet skall vara försett med en anteckning av en tjänsteman inom polisväsendet eller av två trovärdiga personer som intygar att det tillståndsbevis som gäller för vapnet har visats upp för dem.

Den som medför ett lånat skjutvapen i annat fall än som avses i första stycket är skyldig att ha med sig sådant intyg eller bevis som enligt 7 kap. 1 § skall överlämnas till honom eller henne. Han eller hon skall även medföra eget tillståndsbevis för innehav av vapen av samma typ som det lånade vapnet eller, om tillstånd enligt 3 kap. 1 a § vapenlagen krävs för lån av vapnet, tillståndsbevis enligt 7 kap. 7 § för lån av ett sådant vapen. Förordning (2006:509).

4 § Den som fört in ett skjutvapen till Sverige med stöd av 2 kap. 13 § b vapenlagen (1996:67) skall under vistelsen i Sverige med vapnet medföra tillstånd från en behörig myndighet i Danmark, Finland eller Norge att där inneha vapnet. I stället för ett tillstånd från en myndighet i Danmark eller Finland får medföras ett europeiskt skjutvapenpass som meddelats i något av dessa länder och i vilket vapnet är inskrivet.

Den som fört in ett skjutvapen till Sverige med stöd av ett tillstånd som skrivits in i ett europeiskt skjutvapenpass skall medföra passet under vistelsen i Sverige med vapnet.

5 § Har upphävts genom förordning (2000:149).

6 § Har upphävts genom förordning (2000:149).

13 kap. Anmälningsskyldighet

1 § Har upphävts genom förordning (2000:149).

2 § Närmare föreskrifter om anmälan som avses i 6 kap. 6 § vapenlagen (1996:67) meddelas av Socialstyrelsen.

3 § Har upphävts genom förordning (2006:509).

4 § Den som med stöd av bestämmelserna i 3 kap. vapenlagen (1996:67) lånar ut ett skjutvapen till någon som är fast bosatt i en stat som har tillträtt den europeiska konventionen den 28 juni 1978 om kontroll av enskilda personers införskaffande och innehav av skjutvapen (den europeiska vapenkonventionen), skall omedelbart anmäla utlåningen till polismyndigheten, om inte vapnet skall innehas och användas av låntagaren endast inom Sverige.

En sådan anmälan skall också göras av den som avser att för personligt bruk föra ut skjutvapen ur Sverige till en stat som har tillträtt den europeiska vapenkonventionen, om vistelsen i den främmande staten skall vara mer än tre månader. Anmälan skall göras före utförelsen.

Till den europeiska vapenkonventionen är, förutom Sverige, följande stater anslutna: Cypern, Danmark med undantag av Färöarna och Grönland, Island, Italien, Luxemburg, Nederländerna, Portugal, Rumänien och Tyskland. Förordning (1999:140).

5 § Föreskrifterna om anmälningsskyldighet i 4 § gäller inte

1. långa skjutvapen med slätborrade pipor, om bara ett skott kan avskjutas från varje pipa utan omladdning,

2. kolsyre-, luft-, fjäder- och harpunvapen,

3. varaktigt obrukbara vapen, som i brukbart skick skulle räknas som skjutvapen,

4. särskilda anordningar som gör det möjligt att använda annan ammunition till ett skjutvapen än det är avsett för.

6 § Anmälan som avses i 4 § skall göras till polismyndigheten i den ort där anmälaren är folkbokförd eller, om han inte är folkbokförd i Sverige, i den ort där han är bosatt eller annars uppehåller sig. Anmälan skall innehålla uppgift om namn och hemort samt nummer på pass eller identitetskort i fråga om den person som skall inneha skjutvapnet. Dessutom skall uppgifter om vapnet lämnas i de hänseenden som anges i 2 kap. 6 § denna förordning.

Polismyndigheten skall vidarebefordra anmälan till Rikspolisstyrelsen, som sänder underrättelse till behörig myndighet i den främmande staten.

14 kap. Ansvarsbestämmelser

1 § Till böter döms den som bryter mot 5 kap. 4-6, 9 eller 10 §, 8 kap. 2 §, 12 kap. 1 § eller 17 kap. 1 §.

Till penningböter döms den som bryter mot 3 kap. 5 §, 6 § första stycket eller 8 § tredje stycket, 11 kap. 1 § eller 12 kap. 3 eller 4 §, eller som lånar ut skjutvapen utan att följa vad som föreskrivits i 7 kap 1 och 2 §§.
Förordning (2006:509).

2 § Den som har ertappats med att medföra skjutvapen utan att kunna visa upp i 12 kap. 3 och 4 §§ föreskriven handling är fri från ansvar, om han inom en vecka därefter hos polismyndighet styrker att han vid tiden för förseelsen hade rätt att inneha vapnet och omständigheterna ger vid handen att förseelsen haft sin grund i tillfälligt förbiseende.

15 kap. Överklagande m.m.

1 § Länsstyrelsens beslut enligt denna förordning får överklagas hos regeringen.

I 22 a § förvaltningslagen (1986:223) finns bestämmelser om överklagande hos allmän förvaltningsdomstol.
Förordning (1998:1043).

2 § En polismyndighets eller en domstols beslut enligt denna förordning skall gälla omedelbart, om inte annat förordnas.

16 kap. Avgifter

1 § Avgift tas ut för prövning av ansökan enligt denna förordning i de fall som framgår av andra stycket.

För ansökningsavgiftens storlek m.m. gäller bestämmelserna i 9-14 §§ avgiftsförordningen (1992:191), varvid följande avgiftsklasser tillämpas:

Ärendeslag	Avgiftsklass
Tillstånd att inneha skjutvapen (2 kap. 6 §), med den begränsning som anges i 4 §, första vapnet för vilket tillstånd söks	2
varje ytterligare vapen	1
Tillstånd att inneha ammunition (2 kap. 9 §)	1
Tillstånd att låna skjutvapen (7 kap. 4 §)	1
Tillstånd att förvara skjutvapen hos någon annan (9 kap. 3 §)	1
Tillstånd till införsel av skjutvapen eller ammunition (4 kap. 1 §)	2
Tillstånd till överföring av skjutvapen eller ammunition till ett annat land (6 kap. 1-5 §§)	1
Utfärdande av ett europeiskt skjutvapenpass	2
Förnyande av eller införande av ytterligare skjutvapen i ett europeiskt skjutvapenpass	1
Tillstånd att driva handel med skjutvapen (5 kap. 1 §)	5
Tillstånd att ta emot skjutvapen för reparation eller översyn (8 kap. 1 §)	4
Godkännande av föreståndare för handel med	

skjutvapen, ersättare för denne eller person som i vapenhandlares ställe skall närvara vid provskjutning (5 kap. 12 §) 2
Förordning (2006:509).

2 § Avgift tas ut för utlämnande av duplettbevis enligt 3 kap. 8 §. I fråga om avgiftens storlek m.m. gäller bestämmelserna i 20 24 §§ avgiftsförordningen (1992:191), varvid avgiftsklass A tillämpas.

3 § För ansökan enligt 2 kap. 6 a § tas endast en avgift ut per sökande oavsett hur många vapen ansökan omfattar.
Förordning (2000:149).

4 § För tillstånd till innehav av tårgasanordningar och andra till verkan och ändamål jämförliga anordningar, tas en avgift ut endast om det finns behov enligt 2 kap. 5 § 3 att inneha anordningen till följd av tjänst. Förordning (2004:616).

17 kap. Särskilda bestämmelser

1 § Styrelse för sammanslutning och föreståndare för museum eller bevakningsföretag skall utöva kontroll över sammanslutningens respektive museets eller bevakningsföretagets innehav av skjutvapen och ammunition och över att dessa förvaras riktigt.

2 § har upphävts genom förordning (1998:394).

3 § Har domstol funnit någon skyldig till brott mot vapenlagen (1996:67) eller denna förordning eller till annat brott vid vilket skjutvapen använts eller har högre rätt avgjort mål vari sådan dom meddelats, skall kopia av domen eller beslutet samma dag sändas till polismyndigheten i den dömdes folkbokföringsort. I fråga om den som

driver handel med skjutvapen eller ammunition, ingår i styrelse för sammanslutning som avses i 2 kap. 3 § b vapenlagen (1996:67) eller företräder huvudman för museum skall underrättelse även sändas till polismyndigheten i den ort där rörelsen bedrivs, styrelsen har sitt säte eller museet är beläget.

Samma underrättelseskyldighet gäller när domstol har lämnat yrkande om förverkande enligt vapenlagen helt eller delvis utan bifall.

4 § Ytterligare föreskrifter för verkställigheten av vapenlagen (1996:67) och för verkställigheten av denna förordning meddelas av Rikspolisstyrelsen, som även meddelar föreskrifter om registerföringen hos polismyndigheterna.

Bilaga

För tillämpningen av vissa bestämmelser i vapenförordningen (1996:70) delas skjutvapen och ammunition in i kategorier enligt följande.

Kategori A

1. Explosiva militära missiler och startlavetter.
2. Automatiska skjutvapen.
3. Skjutvapen maskerade som andra föremål.
4. Ammunition med kroppsskyddspenetrerande projektiler, explosions- eller brandprojektiler och projektiler för sådan ammunition.

5. Pistol- och revolverammunition med utvidgande projektiler och projektiler för sådan ammunition, med undantag för de fall då de skall användas till sådana vapen avsedda för jakt eller målskjutning som innehas av personer med rätt att bruka dem.

Kategori B

1. Halvautomatiska eller repeterande korta vapen.
2. Korta vapen med enkelskott med centralantändning.
3. Korta vapen med enkelskott med kantantändning, vars totala längd är mindre än 28 cm.
4. Halvautomatiska långa skjutvapen, vars magasin och patronläge tillsammans kan innehålla mer än tre skott.
5. Halvautomatiska långa skjutvapen, vars magasin och patronläge tillsammans inte kan innehålla mer än tre skott och där laddningsmekanismen kan tas bort eller det inte är uteslutet att vapnet med hjälp av vanliga verktyg kan omändras på sådant sätt att magasin och patronläge tillsammans kan innehålla mer än tre skott.
6. Repeterande och halvautomatiska långa skjutvapen med slätborrade lopp som inte överstiger 60 cm längd.
7. Halvautomatiska skjutvapen för civilt bruk som liknar vapen med automatisk mekanism.

Kategori C

1. Repeterande långa skjutvapen andra än de som står upptagna i kategori B punkt 6.
2. Långa skjutvapen med räfflade lopp för enkelskott.
3. Halvautomatiska långa skjutvapen som inte omfattas av kategori B punkt 4 7.
4. Korta vapen för enkelskott med kantantändning vars totala längd inte är mindre än 28 cm.

Kategori D

Enkelskotts långa skjutvapen med slätborrade lopp.

Vapendelar

Slutstycket, patronläget och pipan till ett skjutvapen tillhör som separata delar samma kategori som det skjutvapen de är eller är tänkta att vara monterade på.

Undantag

Ovan angivna kategorier ska inte omfatta föremål som stämmer med beskrivningen i dessa men som

a) har gjorts varaktigt obrukbara genom åtgärder som har godkänts av polismyndigheten och som medför att skjutvapnets slutstycke, patronläge och pipa har gjorts definitivt oanvändbara och omöjliga att avlägsna, ersätta eller ändra för någon som helst återanvändning av skjutvapnet,

b) är gjorda för larm, signalering, livräddning, djurslakt

eller harpunfiske eller för industriellt eller tekniskt bruk, förutsatt att de bara kan användas i ett sådant syfte,

c) betraktas som antika vapen eller reproduktioner av sådana, om dessa inte har inkluderats i de föregående kategorierna.

Definitioner

I denna bilaga avses med:

a) Korta vapen: ett skjutvapen med en pipa som inte överstiger 30 cm eller vars totala längd inte överstiger 60 cm.

b) Långa vapen: alla skjutvapen som inte är korta vapen.

c) Automatvapen: ett skjutvapen som laddar om automatiskt varje gång ett skott avfyras och som kan avfyra mer än ett skott med ett tryck på avtryckaren.

d) Halvautomatiskt skjutvapen: ett skjutvapen som laddar om automatiskt varje gång ett skott avfyras och som bara kan avfyra ett skott med ett tryck på avtryckaren.

e) Repeterande skjutvapen: ett skjutvapen som efter att ett skott har avfyrats är avsett att laddas om från ett magasin eller cylinder med hjälp av ett manuellt tillvägagångssätt.

f) Skjutvapen för enkelskott: ett skjutvapen utan magasin som laddas för varje skott genom att man manuellt sätter in ett skott i patronläget eller i ett laddningsutrymme där pipan bryts.

g) Ammunition med kroppsskyddspenetrerande kulor: ammunition för militärt bruk där kulan är försedd med mantel och har en massiv hård kärna.

h) Ammunition med explosiva projektiler: ammunition för militärt bruk där projektilen innehåller en laddning som exploderar när den stöter emot något.

i) Ammunition med brandprojektiler: ammunition för militärt bruk där projektilen innehåller en kemisk blandning som börjar brinna vid kontakt med luften eller vid anslaget. Förordning (2011:573).

Övergångsbestämmelser

1996:70

1. Denna förordning träder i kraft den 1 april 1996.

2. Genom förordningen upphävs vapenförordningen (1974:123)

3. I fråga om överklagande gäller äldre bestämmelser, om polismyndighetens beslut har meddelats före ikraftträdandet.

4. Som bevis enligt 2 kap. 3 § första stycket 1 skall gälla även sådana bevis som före den 1 januari 1985 har meddelats enligt Statens naturvårdsverks anvisningar för prov för innehav av jaktvapen.

5. Den som vid utgången av år 1984 hade tillstånd att inneha skjutvapen för jakt behöver inte uppfylla kravet enligt 2 kap. 3 § första stycket 1, om han inom ett år efter det att det tidigare tillståndet upphörde att gälla ansöker om nytt tillstånd att inneha

a) hagelvapen, om det tidigare tillståndet omfattade sådant vapen,

b) kulvapen, om det nya tillståndet avser ett vapen som enligt Statens naturvårdsverks föreskrifter om klassindelning har samma användningsområde som eller ett mera begränsat användningsområde än det vapen som avsågs med det tidigare tillståndet eller kräver samma utbildning som detta.

6. Innehar någon sedan tiden före den 1 januari 1992 ett luft- eller fjädervapen som enligt då gällande föreskrifter fick innehas utan tillstånd, får han inneha det utan tillstånd även fortsättningsvis.

2006:509

1. Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2006.

2. För den som med stöd av äldre bestämmelser i vapenlagen (1996:67) har haft tillstånd att ta emot skjutvapen för skrotning gäller 8 kap. 2 § i dess äldre lydelse.

[▲Sökresultat](#) ► [Nästa](#)